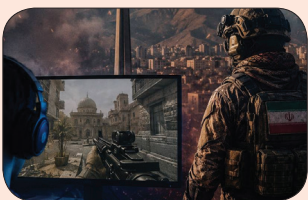

نمای نزدیک

فرصتی برای گفت‌وگوهای تخصصی درباره بازی‌های رایانه‌ای

مدیر گروه تولیدات جانبی مرکز کودک و نوجوان از رویکرد «برنامه‌هشت» می‌گوید که صرفاً معرفی یا بررسی سطحی بازی‌ها نیست، بلکه قرار است بازی را به عنوان یک محصول فرهنگی، رسانه‌ای و صنعتی مورد توجه قرار دهد

مدیر گروه تولیدات جانبی مرکز کودک و نوجوان با تشریح رویکردهای «برنامه هشت» گفت: این برنامه با هدف ایجاد فضایی تخصصی برای نقد و تحلیل بازی‌های رایانه‌ای و بررسی ابعاد مختلف صنعت گیم روی آنتن می‌رود و تلاش می‌کند از ظرفیت بازی برای گفت‌وگو با نسل جدید استفاده کند. به گزارش روابط عمومی رسانه ملی، بازی‌های رایانه‌ای در سال‌های اخیر به یکی از مهم‌ترین رسانه‌های مورد استفاده کودکان، نوجوانان و جوانان تبدیل شده‌اند؛ رسانه‌ای که اگرچه بخش قابل توجهی از مواجهه عمومی با آن در کشور از منظر آسیب‌های فرهنگی و اجتماعی بوده، اما در سوی دیگر، ظرفیت‌های گسترده‌ای برای روایت، آموزش، سرگرمی، انتقال مفاهیم و حتی تحلیل مسائل فرهنگی و سیاسی دارد. در چنین فضایی، «برنامه هشت» با تمرکز بر بازی‌های طراحی شده‌است؛ برنامه‌ای که قرار است به صورت تخصصی به نقد، تحلیل و گفت‌وگو درباره بازی‌ها و صنعت گیم بپردازد و بخشی از خلا موجود در رسانه برای بررسی حرفه‌ای این حوزه را پوشش دهد. محمود عبداللهی، مدیر گروه تولیدات جانبی مرکز کودک و نوجوان، درباره این برنامه معتقد است که «برنامه هشت» را می‌توان معادل «برنامه هفت» در حوزه سینما دانست؛ با این تفاوت که موضوع اصلی آن بازی‌های رایانه‌ای و ابعاد مختلف این صنعت است. وی با اشاره به این که در سال‌های گذشته مواجهه با بازی‌های رایانه‌ای عمدتاً با نگاه آسیب‌شناسانه صورت گرفته است، تأکید می‌کند که کمتر فرصتی برای شکل‌گیری یک گفت‌وگوی تخصصی درباره خود بازی، محتوای آن، صنعت گیم و مسائل فعالان این حوزه فراهم شده‌است. مدیر گروه تولیدات جانبی مرکز کودک و نوجوان درباره هدف اصلی این برنامه گفت: «برنامه هشت» قرار است بستری برای نقد، تحلیل و گفت‌وگوهای تخصصی درباره بازی‌های رایانه‌ای ایجاد کند؛ فضایی که در آن بتوان ابعاد مختلف این صنعت را مورد بررسی قرار داد و مسائل جدی آن را به گفت‌وگو گذاشت. به گفته وی، این برنامه می‌تواند یک برنامه راهبردی برای حوزه بازی‌های رایانه‌ای باشد؛ چرا که علاوه بر تحلیل آثار، امکان طرح مسائل و مشکلات صنعت گیم کشور را نیز فراهم می‌کند. «عبداللهی» معتقد است که اگر مشکلات این صنعت به شکل دقیق شناخته و درباره آن‌ها گفت‌وگو شود، می‌توان برای رفع آن‌ها راهکارهایی پیدا و در آینده به سمت شکل‌گیری یک صنعت بازی قدرتمندتر در کشور حرکت کرد. مدیر گروه تولیدات جانبی مرکز کودک و نوجوان عنوان کرد: در واقع، رویکرد «برنامه هشت» صرفاً معرفی یا بررسی سطحی بازی‌ها نیست، بلکه قرار است بازی را به عنوان یک محصول فرهنگی، رسانه‌ای و صنعتی مورد توجه قرار دهد؛ محصولی که در آن، روایت، تصویرسازی، شخصیت‌پردازی، جهان بازی و حتی شیوه طراحی گیمپلی می‌تواند حامل پیام و مفهوم باشد.

تحلیل تولیدات صنعت بازی درباره ایران

یکی از موضوعاتی که برای این برنامه در نظر گرفته شده، بررسی کودتای ۲۸ مردادنحوه‌بازنمایی ایران در تولیدات رسانه‌ای آمریکاست. «عبداللهی» با اشاره به این که کودتای ۲۸ مرداد را می‌توان یکی از نخستین روایتهای جدی دشمنی آمریکا با ملت ایران دانست، این تقابل در سال‌های پس از آن نیز در حوزه‌های مختلف اقتصادی، فرهنگی و هویتی ادامه داشته است. از نگاه مدیر گروه تولیدات جانبی مرکز کودک و نوجوان، یکی از نمودهای این تقابل را می‌توان در تولیدات رسانه‌ای آمریکا مشاهده کرد؛ جایی که بازی‌های رایانه‌ای به عنوان یکی از مهم‌ترین محصولات فرهنگی و رسانه‌ای این کشور، در بازنمایی ایران و جامعه ایرانی نقش‌یدی می‌کند. وی معتقد است که در بخشی از بازی‌های تولیدشده در آمریکا، تصویری تخریب‌شده و سیاه از ایران، تاریخ و جامعه ایرانی ارائه شده است؛ در حالی که همین صنعت در بازنمایی آمریکا معمولاً از مؤلفه‌هایی همچون شکوه، قدرت، اقتدار و منجی‌بودن استفاده می‌کند. «عبداللهی» البته تأکید می‌کند که این مسئله فقط درباره ایران صدق نمی‌کند و در مورد بسیاری از کشورهایی که آمریکا با آن‌ها در تقابل قرار داشته نیز می‌توان چنین رویکردی را مشاهده کرد، به همین دلیل، یکی از محورهای «برنامه هشت» بررسی سیاست‌های تولیدی و رسانه‌ای آمریکا در صنعت بازی و تحلیل تصویری است که این تولیدات در ایران و دیگر کشورها مورد مناقشه ارائه می‌کنند.

مسئله به‌منحوی بازی‌های خارجی محدود نمی‌شود...

اما از نگاه سازندگان برنامه، مسئله به‌منحوی بازی‌های خارجی و بازنمایی ایران محدود نمی‌شود. یکی دیگر از موضوعاتی که قرار است در «برنامه هشت» مورد بررسی قرار گیرد، فشارها و محدودیت‌هایی است که صنعت بازی ایران با آن مواجه بوده است. «عبداللهی» در این زمینه به دو سطح متفاوت اشاره می‌کند؛ نخست، محدودیت‌های فرهنگی که کاربران ایران را به عنوان مصرف‌کننده با آن‌ها روبرو هستند و دوم، مشکلاتی که تولیدکنندگان داخلی در مسیر فعالیت خود تجربه می‌کنند. به گفته مدیر گروه تولیدات جانبی مرکز کودک و نوجوان، در این مواجهه، تفاوت جنبه‌ی زیان مصرف‌کننده، تولیدکننده و حتی حاکمیت وجود ندارد و محدودیت‌ها می‌تواند بخش‌های مختلف زیرساخت‌بوم بازی در ایران را تحت تأثیر قرار دهد. وی اظهار کرد: تحریم برخی بازی‌ها و خدمات مرتبط با گیم برای کاربران ایرانی و همچنین مشکلاتی که تولیدکنندگان داخلی با آن‌ها مواجه هستند، از جمله موضوعاتی است که می‌تواند در قالب این برنامه مورد بحث و بررسی قرار گیرد. از این منظر، برنامه هشت علاوه بر این که قرار است درباره محتوای بازی صحبت کند، می‌خواهد درباره صنعت بازی نیز گفت‌وگو کند؛ به‌طوری‌که برای رشد و توسعه نیازمند شناخت دقیق موانع، مشکلات و راهکارهای پیش‌روست. یکی دیگر از محورهای مورد توجه برنامه «هشت»، نقد بازی‌هایی است که از منظر سازندگان برنامه دارای محتوای استعماری یا هسوس یا فحتمتان استکار هستند. «عبداللهی» با اشاره به این موضوع گفت: در صنعت بازی آثاری وجود دارند که در خدمت استعمار و استکبار قرار گرفته‌اند و در راستای سیاست‌های آمریکا تقابل با ملت ایران را بر حکت می‌کنند، اما اکنون فرصت‌چندانی برای نقد و تحلیل جدی این آثار در رسانه‌های کشور وجود نداشته‌است. مدیر گروه تولیدات جانبی مرکز کودک و نوجوان با مقایسه این وضعیت با سینما معتقد است: همان‌طور که در «برنامه هفت» آثار سینمایی از منظرهای مختلف فرهنگی و اجتماعی بررسی می‌شوند، لازم است بازی‌های رایانه‌ای نیز از چنین زاویه‌ای مورد واکاوی قرار گیرند. وی افزود: در این نگاه، قرار نیست صرفاً درباره سیاست یک بازی صحبت شود؛ بلکه باید لایه‌های مختلف اثر از جمله روایت، شخصیت‌ها، جهان بازی، مناسبات قدرت و حتی سازو کارهای طراحی آن بررسی شود تا مشخص شود یک بازی چگونه می‌تواند مفاهیم خاصی را به مخاطب منتقل کند.

یکی از زبان‌های مشترک میان رسانه و گیم دید

یکی از چالش‌های مهم برنامه، نحوه پرداختن به موضوعات تاریخی و سیاسی برای مخاطب نوجوان است؛ موضوعاتی مانند کودتای ۲۸ مرداد که ممکن است در نگاه اول فاصله زیادی با دغدغه‌های نوجوان امروز داشته باشد. «عبداللهی» اما معتقد است همین کار بازی رایانه‌ای می‌تواند به یک نقطه اتصال تبدیل شود. مدیر گروه تولیدات جانبی مرکز کودک و نوجوان با اشاره به میزان بالای مصرف بازی در میان نوجوانان و جوانان، گیم را یکی از زبان‌های مشترک میان رسانه و نسل جدید می‌داند و معتقد است اگر قرار باشد با لسان قوم با نوجوان امروز سخن گفته شود، ادبیات گیم می‌تواند یکی از مضادیق مهم این زبان باشد. به گفته وی، تجربه برنامه‌های گیمپیشین در شبکه امید نیز نشان داده که نوجوانان می‌توانند با این قالب ارتباط خوبی برقرار کنند. برنامه‌هایی همچون بازی ویزوون و دیگر برنامه‌های گیمپ شبکه امید بازخوردهای مثبتی از سوی مخاطبان نوجوان دریافت کرده‌اند و همین تجربه نشان داده است که می‌توان از ظرفیت گیم برای طرح موضوعات جدی نیز استفاده کرد.

بازی را نمی‌توان صرفاً از منظر آسیب دید

در چنین چارچوبی، برنامه هشت قرار نیست تنها یک برنامه درباره بازی‌های رایانه‌ای باشد؛ بلکه قرار است از دل گیم، به موضوعاتی مانند فرهنگ، تاریخ، سیاست، رسانه و صنعت برسد. بررسی نحوه بازنمایی ایران در بازی‌های خارجی، تحلیل سیاست‌های رسانه‌ای و تولیدی آمریکا، بررسی بازی‌های دارای محتوای استعماری، در داختن به مشکلات صنعت بازی در ایران و ایجاد فضایی برای گفت‌وگوی تخصصی میان فعالان این حوزه، از جمله محورهایی است که این برنامه دنبال خواهد کرد. «عبداللهی» معتقد است که بازی رایانه‌ای را نمی‌توان صرفاً از منظر آسیب دید و ظرفیت‌های آن برای ارتباط با نسل جدید را نادیده گرفت. گیم امروز یکی از زیست رسانه‌ای نوجوانان و جوانان است و همین مسئله می‌تواند آن را به ابزاری برای گفت‌وگو درباره مسائل جدی تبدیل کند. مدیر گروه تولیدات جانبی مرکز کودک و نوجوان گفت: برنامه «هشت» در نهایت می‌خواهد این خلا را پر کند؛ خلا گفت‌وگویی جدی، تخصصی و رسانه‌ای درباره صنعتی که هم مخاطب گسترده‌ای دارد و هم در عرصه فرهنگی و رسانه‌ای، روزه‌رروز نقش پررنگ‌تری پیدا می‌کند. وی تأکید کرد: اگر این برنامه نتواند میان نقد تخصصی آثار، شناخت صنعت گیم و گفت‌وگو با نسل جدید پیوند ایجاد کند، می‌تواند علاوه بر معرفی ظرفیت‌های بازی‌های رایانه‌ای، به بستری برای طرح مسائل و مشکلات صنعت بازی کشور و یافتن مسیرهایی برای تقویت این صنعت تبدیل شود.

خراسان شمالی

روایت‌های ساده و صمیمی از تجربه مادرشدن

پخش فصل دوم مجموعه مستند «من یک مادرم» که در ۲۶ قسمت تولید شده، از ۲۴ مرداد آغاز شده است. کارگردان فصل دوم مستند «من یک مادرم» از روایت زنانی می‌گوید که در کنار فعالیت‌های اجتماعی برای مادرشدن تلاش کرده‌اند؛ روایتی که از درمان ناباروری و بارداری‌های چندقلویی تا فرزندپذیری و چالش‌های اقتصادی خانواده‌ها را دربرمی‌گیرد. به گزارش روابط عمومی رسانه ملی، فصل دوم مجموعه مستند «من یک مادرم» در حالی روی آنتن رفته‌است که این بار گروه سازنده به سراغ روایت ۲۶ خانواده رفته‌اند؛ خانواده‌هایی که هر کدام تجربهای متفاوت از مادر و پدر شدن دارند. اگر فصل نخست این مجموعه بیشتر بر زندگی زوج‌های نابارور و مسیر درمان آن‌ها متمرکز بود، در فصل دوم، زنان دارای موقعیت‌های اجتماعی و حرفه‌ای مختلف، سوژه اصلی روایت‌ها هستند؛ تجربه مادر شدن تلاش کرده‌اند.

ایده «من یک مادرم» از کجا آمد؟

اما ایده ساخت این مجموعه به سال ۱۴۰۰ بازمی‌گردد؛ زمانی که بحث فرزندآوری و سیاست‌های افزایش جمعیت بیش از گذشته مطرح شد. «المیرا سماواتی» کارگردان مستند «من یک مادرم» در این باره گفت: از سال ۱۴۰۰ تأکید بیشتری روی بحث فرزندآوری و سیاست‌های کلان افزایش جمعیت وجود داشت. با توجه به این که کشور ما با مسئله پیری جمعیت و چالش‌های جمعیتی آینده مواجه است، درباره این موضوع زیاد صحبت می‌شود.

وی ادامه داد: از طرف دیگر، در جامعه و به‌خصوص میان جوانان این نگاه وجود دارد که میل به فرزندآوری چندان اهمیت ندارد یا فرد نمی‌خواهد زیر بار مسئولیت فرزند برود. ما وارد این موضوع شدیم، اما نمی‌خواستیم مستقیم و شعاری بگوییم بچه خوب است و باید بچه داشته باشید. این کارگردان با تأکید بر این که «من یک مادرم» به دنبال تعیین تعداد فرزندان برای خانواده نیست، قرار نیست به هر چیزی که کسی بخواهد چون متاهل هستید، موظفید تعداد مشخصی بچه داشته باشید. تعداد فرزندان یک مسئله شخصی و تصمیم خود زوج است. وی افزود: ما فقط روایت خانواده‌هایی را بیان می‌کنیم که برای پدر و مادر شدن تلاش کرده‌اند. همین روایت غیرمستقیم شاید بتواند تلنگری به ذهن مخاطب بزند و باعث شود از خودش پرسد چرا تاکنون به اهمیت داشتن فرزند فکر نکرده است.

تفاوت فصل دوم با فصل نخست

کارگردان این مجموعه درباره تفاوت فصل دوم با فصل نخست توضیح داد: فصل اول «من یک مادرم» ۲۲ قسمت بود و مشخصاً به سراغ زوج‌های نابارور می‌رفتیم؛ زوج‌هایی که هرکدام تجربه خاص درمانی داشتند و مسیر متفاوتی را طی کرده بودند تا در نهایت صاحب فرزند شوند. وی افزود: در آن فصل با خانواده‌هایی مواجه بودیم که از روش‌های مختلف درمان ناباروری استفاده کرده بودند؛ بعضی رحم جایگزین را تجربه کرده بودند، برخی از طریق بهزیستی فرزندپذیر شده بودند و بعضی خانواده‌ها نیز بعد از سال‌ها ناباروری ناوانسته بودند به صورت طبیعی صاحب فرزند شوند. کارگردان «من یک مادرم» درباره ایده اصلی فصل دوم گفت: فصل دوم تصمیم گرفتیم به سراغ خانم‌هایی برویم که در کنار داشتن موقعیت و جایگاه اجتماعی، میل به مادر شدن دارند. یک ذهنیت وجود دارد که اگر خانمی در جامعه فاصل است و جایگاه اجتماعی دارد، دیگر نباید وقت خود را برای بچه بگذارد یا این که لزوماً نیازی به مادرشدن ندارد. ما می‌خواستیم با این نگاه مواجه شویم. به گفته وی، سوژه‌های فصل دوم از میان زنان فعال حوزه‌های مختلف انتخاب شده‌اند؛ از کارآفرین و پرنسک گرفته تا مدرس دانشگاه، روان‌شناس، مشاور خانواده، معلم و زنانی که کسب و کارهای خانگی دارند. وی ادامه

داد: این زنان در جامعه فعالیت می‌کنند، اما در کنار شرایط اجتماعی و شغلی خود برای مادرشدن هم تلاش کرده و خسته نشده‌اند. این‌طور نبوده که فقط موقعیت اجتماعی داشته باشند و به راحتی بتوانند مادر شوند و خودشان نخواسته باشند. بسیاری از این خانم‌ها با چالش‌های باروری مواجه بودند و در دل همه مشغله‌های کاری‌شان، بخش عمده‌ای از زندگی خود را برای درمان ناباروری اختصاص داده‌اند.

سراغ خانواده‌های مختلف جامعه رفتیم

«سماواتی» درباره شیوه روایت این مجموعه نیز گفت: ما تلاش کردیم قصه‌ها را خیلی ساده، صمیمی و شفاف و بدون حواشی و زرق‌وبرق خاصی روایت کنیم. سراغ خانواده‌هایی از طبقات مختلف جامعه رفتیم؛ از خانواده‌های ثروتمند تا خانواده‌هایی که شرایط اقتصادی خوبی ندارند. به گفته وی، جغرافیای تولید نیز محدود به تهران نبوده است؛ در شهرها و روستاهای مختلف کشور حضور پیدا و با خانواده‌هایی از فرهنگ‌ها و آداب و رسوم مختلف صحبت کردیم؛ وجه اشتراک همه آن‌ها مادرانگی و میل به مادرشدن بود. البته فقط با مادران صحبت نکردیم. نقش پدر، جایگاه پدر و حمایت پدر از خانواده نیز در این روایت‌ها مورد توجه قرار گرفت.

برخی روایت‌های فصل دوم

کارگردان این مستند با اشاره به برخی روایت‌های فصل دوم گفت: سوژه‌های ما حتی فرآیندهای پزشکی مختلف را تجربه کرده‌اند. برای مثال خانمی IVF انجام داده و بارداری سه‌قلویی یا چهارقلویی داشته است؛ حتی به او پیشنهاد شده که با توجه به شرایطش تعداد جنین‌ها را کاهش دهد، اما این پیشنهاد را نپذیرفته است. «سماواتی» ادامه داد: در چند مورد نیز خانم‌هایی داشتیم که یک فرزند داشتند و بعد از چند سال دوباره باردار شده بودند. اطرافیان از آن‌ها می‌پرسیدند چرا در این شرایط دوباره تصمیم به فرزندآوری گرفته‌اند، در حالی که یک فرزند دارند. اما این زنان معتقد بودند که میل به داشتن فرزند دوباره در آن‌ها وجود دارد و برای آن تلاش کردند. وی افزود: یکی دیگر از روایت‌های این فصل به یک زن کارآفرین اختصاص دارد که پس از داشتن دو فرزند، برای فرزند سوم اقدام کرده است. وی درباره این سوژه گفت: این خانم کارآفرین بود، دو فرزند داشت و مشغله زیادی هم داشت، اما برای فرزند سوم تلاش کرد. اتفاقاً بعد از دو فرزند دچار ناباروری شده بود و چندین سال تلاش کرد، هزینه کرد و درمان انجام داد تا دوباره بتواند مادر شود.

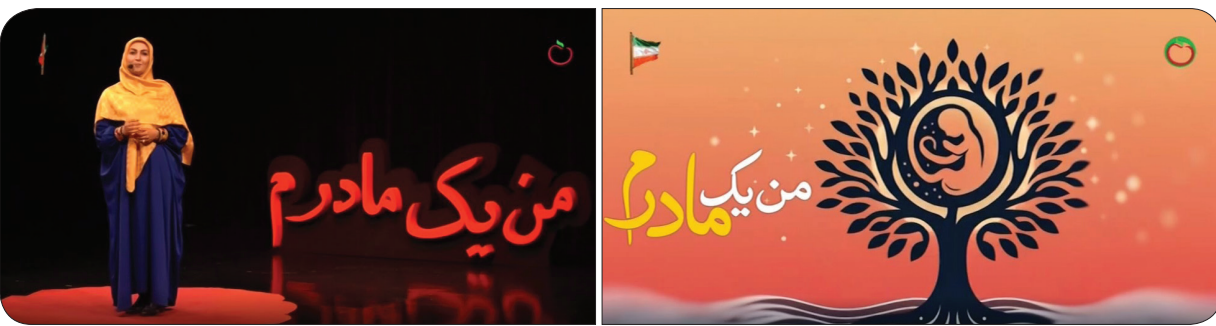
روایت زنانی که برای جلوگیری از سقط تلاش می‌کنند

در میان سوژه‌های فصل دوم، زنانی نیز حضور دارند که فعالیت اجتماعی خود را در زمینه جلوگیری از سقط جنین دنبال می‌کنند. کارگردان «من یک مادرم» گفت: ما به خانواده‌ای رسیدیم که انجمنی را تشکیل داده بودند و فعالیتشان جلوگیری از سقط بود. آن‌ها به سراغ خانم‌هایی می‌رفتند که به هر دلیلی تصمیم به سقط داشتند و تلاش می‌کردند تا جایی که امکان دارد این تصمیم تغییر کند و سقط عمدی کمتر اتفاق بیفتد.

خراسان شمالی

روایت‌های ساده و صمیمی از تجربه مادرشدن

کارگردان «من یک مادرم» درباره تولید فصل دوم این مستند می‌گوید که طی آن زنان دارای موقعیت‌های اجتماعی و حرفه‌ای مختلف، سوژه اصلی روایت‌ها هستند

بود. پیدا کردن این سوژه‌ها کار بسیار سخت و زمان‌بری است، چون قرار است خانواده‌ها درباره خصوصی‌ترین مسائل زندگی خود با ما صحبت کنند. به گفته وی، برخی خانواده‌ها در ابتدا درباره مطرح شدن مشکلات زندگی‌شان مقابل دوربین تردید داشتند: بعضی‌ها می‌گفتند بعد از پخش برنامه، فامیل ما متوجه این مسائل می‌شوند و ما تا امروز به هیچ‌کس نگفته بودیم، اما در نهایت می‌گفتند دلم می‌خواهد درباره این موضوع صحبت کنم تا فرهنگ‌سازی شود. این کارگردان افزود: کلینیک‌های مختلف، خانواده‌های مختلف و دوستان زیادی با ما همکاری کردند تا بتوانیم به سوژه‌ها برسیم.

فرآیند انتخاب سوژه‌ها

سماواتی درباره فرآیند انتخاب سوژه‌ها گفت: از هر خانواده می‌خواستیم قصه زندگی‌اش را برای ما ارسال کند. بعضی‌ها به صورت متن و بعضی‌ها به شکل صوتی روایت می‌فرستادند. بعد از این که این اطلاعات به دست ما می‌رسید، اعضای تیم سردبیری و اتاق فکر، آن‌ها را صرفاً چون یک خانواده نابارور بوده و بعد از چند سال بچه‌دار شده، همان خانواده را به عنوان سوژه انتخاب کنیم؛ زندگی آن‌ها را دقیق بررسی می‌کردیم و دنبال گرهم‌ها و چالش‌های بیشتری بودیم که ظرفیت تبدیل شدن به یک مستند جذاب‌تر و پرمحتواتر را داشته باشد. در نهایت، از میان سوژه‌های مختلف، ۲۶ خانواده برای فصل دوم انتخاب شدند.

بازخوردها

کارگردان «من یک مادرم» با اشاره به بازخوردهای فصل نخست گفت: بعد از فصل اول بازخوردهای زیادی داشتیم؛ هم از طریق پیام‌های سامانه برنامه و هم از سوی خانواده‌هایی که برنامه را دیده بودند. در فضای مجازی هم تعداد زیادی پیام دریافت کردیم. «سماواتی» افزود: بسیاری از مردم که برنامه را دیده بودند و شرایط مشابه داشتند، با ما تماس می‌گرفتند و می‌گفتند ما هم دوست داریم در برنامه شرکت کنیم. این نشان می‌داد برنامه دیده شده و مورد توجه مخاطب قرار گرفته است. همین بازخوردها در ادامه ساخت فصل دوم نیز مؤثر بوده است و مدیر شبکه بر تولید فصل جدید تأکید داشته است. این کارگردان درباره زمان آغاز تولید فصل دوم گفت: کار را از ااپایز سال گذشته آغاز کردیم. پیش‌تولید از همراه شروع شد و تا زمانی که کار به مرحله پخش رسید، چندین ماه درگیر انتخاب سوژه، بررسی زندگی خانواده‌ها، هماهنگی و تولید بودیم.

احتمال تولید فصل سوم

این کارگردان درباره احتمال تولید فصل سوم نیز گفت: برای فصل سوم هنوز نمی‌توان با قطعیت صحبت کرد و ادامه کار به شرایط مختلف تولید بستگی دارد. باید ببینیم امکان تولید فصل جدید وجود دارد یا نه. وی همچنین خاطرنشان کرد: قصه‌ها و صحبت‌های زیادی در میان مردم وجود دارد که هنوز شنیده نشده است. خانواده‌های زیادی هستند که تجربه‌های متفاوتی دارند و می‌توان از زندگی آن‌ها مستند ساخت، بنابراین اگر شرایط تولید فراهم باشد، همچنان سوژه و قصه برای ادامه این مسیر وجود دارد.

دعوت نامه تشکیل مجمع عمومی عادی نوبت دوم شرکت تعاونی مسکن بسیجیان شیروان

به شماره ثبت ۳۴۷ با شناسه ملی ۱۰۸۶۰۲۹۹۲۲۱

جلسه مجمع عمومی عادی نوبت دوم شرکت تعاونی مسکن بسیجیان شیروان در روز یکشنبه مورخه ۱۴۰۵/۰۶/۱۵ راس ساعت ۴ عصر محل کانون فرهنگی سمیه به آدرس شیروان خیابان استقلال با کد پستی ۹۴۶۱۹۳۷۳۳۸ به صورت حضوری برگزار می گردد.

از کلیه اعضاء شرکت تعاونی دعوت می شود جهت تصمیم نسبت به موضوع ذیل با در دست داشتن کارت شناسایی راس ساعت مقرر در محل مذکور حضور به هم رسانند و یا وکیل /نماینده خود را کتبا جهت حضور معرفی نمایند.

ضمنا به اطلاع می رساند اعضاء متقاضی اعطایی نمایندگی می بایست با همراه نماینده تا ۲۴ ساعت قبل از برگزاری مجمع در محل دفتر شرکت واقع در خیابان فلسطین – نیش فلسطین ۲۹ با کد پستی ۹۴۶۱۶۷۷۵۲۲ حاضر تا پس از احراز هویت و تایید وکالت برگه ورود به مجمع را دریافت دارند.

دستور جلسه مجمع عمومی :

۱ – استماع گزارش هییات مدیره در سال ۱۴۰۴

۲–استماع گزارش بازرس از عملکرد سال ۱۴۰۴

۳–تصویب صورت های مالی منتهی به پایان سال ۱۴۰۴

۴–طرح و تصویب بودجه پیشنهادی برای سال ۱۴۰۵

۵–انتخاب بازرس اصلی و علی البدل برای مدت یک سال مالی ۱۴۰۵

۶– تصمیم گیری در خصوص حقوق و مزایا و پاداش هیات مدیره و حق الزحمه بازرس شرکت

تاریخ انتشار: ۱۴۰۵/۰۵/۳۱

هیات مدیره شرکت تعاونی مسکن بسیجیان شیروان

آگهی آراء هیات حل اختلاف موضوع ماده یک قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

در اجرای ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه اجرائی قانون یاد شده اسامی افرادی که اسناد عادی یا رسمی آنان در هیات مستقر در اداره ثبت اسناد و املاک منطقه یک بجنورد مورد رسیدگی و تأیید قرار گرفته جهت اطلاع عموم در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز در دو نشریه آگهی های ثبتی(لا انتشار و محلی) بشرح ذیل آگهی می گردد:
بخش دو بجنورد بلاک ۱۷۲ – اصلی اراضی میان التعلات
ششدانگ یکپاک محوطه محصور دارای بنا به شرط تجمیع با پلاک ۱۰۰۴ فرعی در مساحت ۲۷/۳۳ متر مربع
بخش سه
ششدانگ آبی محسن شرفی به شماره ملی ۰۶۸۰۳۰۳۱۶۲ از محل مالکیت رسمی اسماعیل نجفی برابر برای شماره ۱۴۰۵۰۲۰۹۱ – مورخه ۱۴۰۵/۰۳/۱۸ کلاسه پرونده ۱۷۶۶-۱۴۰۴ لذا بدین وسیله به روشنفردان وکالن وشناسان و اشخاص ذینفع در آراء تاریخ ذینفع اعلام می گردد چنانچه اعتراضی دارند باید از تاریخ انتشار آگهی و در روستاها از تاریخ الصاق در محل تا دوامه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند معترضین باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نمایند و گواهی تقدیم دادخواست به اداره ثبت محل تحویل دهند در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی اصل نگردد یا معترض گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل ارائه نماید اداره ثبت مبادرت به صدور سند خواهد نمود ضمناً صدور سند مالکیت مانع از مراجع متبعت آن نیست.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۵/۱۶
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۵/۱۶

مهدي ساووشي رئيس اداره ثبت اسناد و املاک منطقه یک بجنورد